

مجموعه حاضر، گزارشی از برنامه ریزی توسعه روستایی در کشور تایلند است. نوشته مزبور رهاورد سفری است که توسط هیئتی مرکب از مسئول و کارشناسان اداره کل بهسازی و مسکن معاونت عمرانی جهاد سازندگی، جهت ایجاد ارتباطات بیشتر با کمیسیون (توسعه) اقتصادی و اجتماعی آسیا و اقیانوسیه (اسکاپ) و نیز توافق برای برگزاری سمینار جهانی عمران روستایی به میزبانی جهاد سازندگی در تهران، انجام گردید. از عواملی که در تنظیم این گزارش بیش از هر چیز مشوق جهاد سازندگی بوده است، موارد زیر را می‌توان نام برد:

کلیاتی درباره برنامه ریزی توسعه روستایی

۱- (برنامه ششم توسعه روستایی)

اداره کل بهسازی و مسکن معاونت عمرانی جهاد سازندگی

۱- لزوم آگاهی از تجارب سایر کشورها در شرایط فعلی بازسازی کشور که مساله برنامه ریزی را از حساسیتی خاص بهره‌مند کرده است، جهت لحاظ کردن آنها در برنامه ریزی توسعه روستایی کشور.

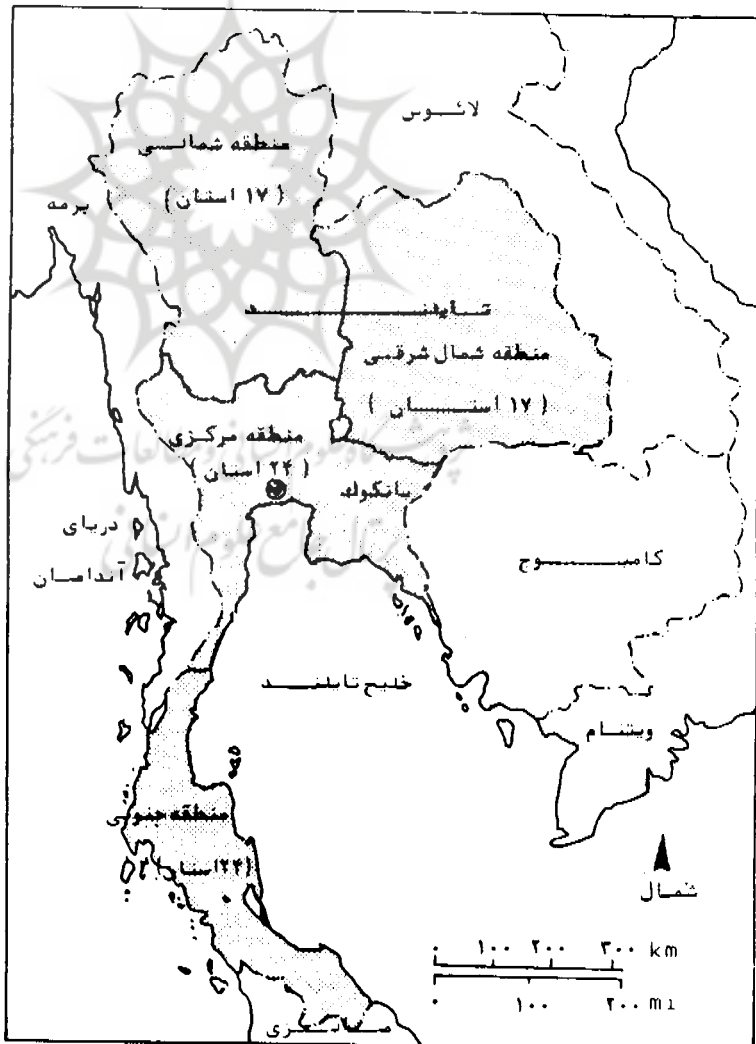
۲- موفقیت‌های بسیار خوبی که در این رهگذر نصیب کشور تایلند شده است و آن را به عنوان یک نمونه موفق و شاخص در بحث‌های مربوط به توسعه روستا در جهان مطرح ساخته است.

۳- برخی مشابهت‌ها که بین دو کشور در این خصوص وجود دارد.

به هر تقدیر، مجموعه حاضر با تشریح برنامه ششم کشور در مورد توسعه روستایی، ضمن آشنا ساختن خواننده با جزئیات برنامه‌ها، دیدگاه دولت تایلند را در خصوص روستاها تبیین می‌کند.

ذکر این نکته ضروری است که این مجموعه از روی ترجمه انگلیسی متن اصلی تهیه و تدوین شده است و نارسائی‌هایی که بعضاً مشاهده می‌شود، مربوط به ترجمه متن از زبان تای به انگلیسی است، که انتظار می‌رود خواننده به دیده اغماض بدان بنگرد.

امید که این نوشتار گامی جهت آشنایی بیشتر با مقوله توسعه روستایی در کشورهایی که با این مسئله مواجه بوده و تجربیات موفق کسب کرده‌اند، محسوب شود و زمینه استفاده و بهره‌گیری از تجارب آنان را فراهم آورد.

کشور پادشاهی تایلند در منطقه جنوب شرقی آسیا و تقریباً به یک فاصله از کشورهای چین و هند واقع است. وسعت آن حدود ۵۰۰ هزار کیلومتر مربع است که از غرب و شمال غربی به کشور برمه، از شمال و شمال شرقی به لائوس، از شرق به کامبوج و از جنوب به مالزی محدود می‌باشد. قسمتی از مرز جنوبی کشور را خلیج تایلند تشکیل می‌دهد. تقریباً تمامی کشور وضعیت جلگه‌ای داشته، بخشی از شمال آن کوهستانی است. از لحاظ آب و هوایی سه فصل مشخص، شامل فصل گرم از مارس تا آوریل، فصل بارندگی از ماه مه تا اکتبر و فصل سرد از نوامبر تا فوریه وجود دارد و متوسط درجه حرارت ۲۷ درجه سانتیگراد است. به طور کلی کشور دارای آب و هوای گرمسیری با متوسط بارندگی بالا است.

جمعیت تایلند بالغ بر ۵۰ میلیون نفر است که از نای‌ها، خمرها، برمه‌ای‌ها، مالایی‌ها، لائوسی‌ها و باریسان تشکیل شده است. مذهب بیش از ۹۰ درصد مردم تایلند بودایی است. (بر اساس اطلاعات موسسه جهانگردی کشور) و بنا به قولی حدود ۷ میلیون مسلمان - به ویژه در مناطق جنوبی - ساکنند. مذهب بودایی از ۳ قرن پیش از میلاد مسیح در تایلند رواج یافته است. زبان مردم تایلندی است، ولی به دلیل رواج توریسم در کشور - به ویژه در شهرهای بزرگ - زبان‌های بیگانه مخصوصاً انگلیسی متداول است.

حکومت کشور پادشاهی است و این شیوه حکومت بیش از ۷ قرن است که ظاهراً به صورت مستقل برقرار می‌باشد و قابل ذکر است که این کشور هیچگاه مستقیماً مستعمره نبوده است. طبق قانون اساسی، اداره مملکت به گونه حند حزبی است و نخست وزیر رهبر حزب حاکم است. پادشاه به صورت مظهر سلطنت کشور بوده، حکومت در دست نخست وزیر است. در حال حاضر نخست وزیر یک شخصیت نظامی است، نه یک سیاستمدار و تقریباً تمامی شئون سیاسی اجرایی کشور در دست نظامیان قرار دارد. گروه مخالف سازمان یافته‌ای در عرصه سیاسی کشور وجود ندارد و کمونیست‌ها نیز عمدتاً یا خرید شده اند و یا سرکوب، و تعداد بسیار کمی از آنها در حال مبارزه با حکومت هستند. به نظر می‌رسد که احیای تفکرات اسلامی در میان مسلمانان کشور، بزرگ‌ترین نگرانی حکومت به شمار می‌رود. نکته قابل ذکر در حیات فرهنگی و اجتماعی کشور تایلند مساله فحشا است که متأسفانه این کشور به این موضوع مشهور شده است. در یک بررسی کوتاه می‌توان نتیجه گرفت که این آفت اجتماعی در

حقیقت زائیده فرهنگ بی بند و بار و استکباری آمریکا است که در طی سال‌های دراز جنگ ویرانگر و ستام از کشور تایلند، به عنوان سنت جمهه و پایگاه لجستیکی سربازان لحام گسیخته و بی فرهنگس استفاده می‌کرده است. البته وابستگان داخلی نیز با استکبار هم نوازی کرده، با یدرس خط مسی توسعه کشور بر اساس الگوهای وارداتی غربی تا بدانجا پیش رفته‌اند که با زیر با گذاستن اصیل‌ترین خصیصه‌های فرهنگ شرقی، اظهار می‌دارند که رقم عمده‌ای از درآمد ارزی کشور تحت عنوان توریسم از این مسر تامین می‌سود (طبق آمارهای غیر رسمی ارائه شده توسط مسئولین، این درآمد حدود ۳ میلیارد دلار بر آورد می‌سود) و حتی در گوشه و کنار شهرها این مساله به صورت یک تجارت شرم آور به چشم می‌خورد.

استراتژی توسعه ملی کشور تایلند

استراتژی توسعه ملی این کشور بر ۴ محور اصلی متمرکز است:

۱- رشد بر اساس تثبیت وضعیت اقتصادی و پولی کشور (عدم وابستگی به بانک‌ها و کشورهای خارجی و یا به عبارتی عدم وجود بدهی‌های خارجی).

۲- رشد بر اساس تحول: هم اکنون کشور تایلند بزرگ‌ترین صادر کننده مواد غذایی در بین کشورهای در حال توسعه و پنجمین یا ششمین کشور در بین کشورهای جهان (آمریکا، کانادا، استرالیا و ژلاندون) است که البته مهم‌ترین اقلام آن برنج بوده که تولید آن رقمی بیش از ۱۵ میلیون تن در سال است که دو سوم آن به مصرف داخلی رسیده بقیه به عنوان یک رقم اصلی صادرات کشور است که مشخصاً در کنار آن مواد غذایی دیگری نیز وجود دارد. در ارتباط با صنایع در طول برنامه پنجم و ششم سه محور اساسی پیش بینی شده است:

۱-۲- صنایع در خدمت کشاورزی (Agro- Industries) که بستنیان حرکت‌های مدرن و ایجاد تحول در کشاورزی است.

۲-۲- صنایع وابسته و مصرفی در جهت تامین نیاز مردم و صدور آنها به خارج از کشور (البته این نوع صنایع هم اکنون رواج زیادی یافته است، به طوری که خیلی از شرکت‌های اتوموبیل سازی معروف دنیا از قبیل بنز، پژو، نیسان، هوندا، ولوواز این قبیل دارای کارخانه مونتاژ در این کشور هستند) و همچنین تاکید بیشتر بر توسعه صنایع مهندسی که پایه مهم در توسعه صنایع مادر (Basic Metal Inaustry) می‌باشد.

۲-۳- صنایع شیمیایی وابسته به گاز طبیعی جهت استفاده از منابع طبیعی گاز کشور (قابل ذکر است که منابع قابل توجهی گاز طبیعی در اطراف

خلیج تایلند کشف و مورد بهره برداری قرار گرفته است) هم‌چون ایجاد کارخانه تجزیه گاز طبیعی و تهیه مواد اولیه و خام برای مجتمع‌های پتروشیمی و تهیه کود شیمیایی.

در پیش بینی برنامه پنجم (که شروع آن از اکتبر ۱۹۸۱ بود) میزان رشد در بخش صنایع تا سال نهایی برنامه پنجم در ارتباط با تولید ناخالص داخلی با نسبتی برابر با بخش کشاورزی است و تا پایان برنامه ششم، ارزش تولیدات صنایع و صادرات آن بیش از بخش کشاورزی خواهد بود. بنابر این، در دهه ۱۹۹۰ کشور تایلند به عنوان یک کشور صنعتی جدید در خواهد آمد (لازم به تذکر است که سیستم اقتصادی تایلند به عنوان یک کشور جدید صنعتی متفاوت از کشورهای هنگ کنگ، سنگاپور و یا کره جنوبی که بیشتر صنعتی هستند تا کشاورزی خواهد بود. یا به عبارت دیگر سیستم اقتصادی این کشور تقریباً شبیه به تایوان است که دارای پایه کشاورزی قوی نیز هست).

در ارتباط با بخش خدمات نیز این کشور از وضعیت مناسبی - با توجه به جاذبه‌های توریستی - برخوردار است. در حال حاضر هتل (ارینتال (Oriental) در بانکوک به عنوان هتل درجه یک در سطح جهان برای مدت سه سال درجه بندی شده است.

همچنین قابل ذکر است که تعداد سه بانک بنام‌های بانک بانکوک، بانک کشاورزی تایلند و بانک خانی تایلند (Khuny Bank) در بین ۵۰۰ بانک بزرگ جهانی تعیین گردیده است.

۳- رشد بر اساس سیاست غیر متمرکز (جلوه‌های حاصل از سیوه خاص توسعه و توجه بی رویه به صنعت غیر مستقل در حاشیه‌های پایتخت به نحوی مشهور است و حاشیه نشینان شهر (به خصوص بانکوک) را در مقیاس وسیع می‌توان دید که حتی در زیر پل‌های خیابان‌های محدوده شهر سکنی گزیده، منتظرند تا برای معاش و اسکان آنها چاره‌ای اندیشیده شود). برنامه ریزان تایلندی معتقدند که یکی از علل رشد بی رویه شهر بانکوک نداشتن یک آترناتیوو یا به عبارت دیگر سیاست غلط تمرکز گرایی است. بنابر این، طرحی با عنوان Eastern seaboard Program در برنامه پنجم پیش بینی شده است که توسعه صنایع شیمیایی و پتروشیمی (با توجه به وجود منابع گاز در این منطقه) در این نقطه در نظر گرفته شود و بر اثر رشد این منطقه شهری جدید از جاذبیت‌های بانکوک کاسته شود.

۴- رشد بر اساس همکاری بخش خصوصی و دولتی. سیاست همکاری با بخش خصوصی همیشه در پیش برد برنامه‌های توسعه موفقیت آمیز بوده است. ولی در طول برنامه پنجم جو ارتباطات

بخش خصوصی و دولتی در کشور تأیید مساعد نبوده، همیشه يك حس بدبینی بین دو بخش مذکور وجود داشته است. بنابر این، در ادامه برنامه پنجم تصمیم گرفته شد که کمیسیون مشترکی از مقامات بالای دو بخش مذکور با ریاست نخست وزیر تشکیل شود.

در این کمیسیون وزرای اقتصادی و رهبران بزرگ بخش خصوصی همچون رئیس مؤسسه بانکداران تأیید حضور داشتند و بعد از دو سال، عملکرد قابل توجهی داشته است و این دو بخش توانسته اند اعتماد همدیگر را جلب کنند و از زمان تأسیس این کمیسیون تا به حال جلسات ماهانه با حمایت کامل نخست وزیر برگزار شده است. اطلاعات مربوط به وضعیت عمومی روستاهای کشور نابلند ۱

جمعیت تأیید در ۱۹۸۷ بالغ بر حدود ۵۵/۰۰۰/۰۰۰ نفر بوده است که فریب به ۴۰/۰۰۰/۰۰۰ نفر از آنها در تعداد قریب به ۵۲۹۲۷ روستای کشور برانگنده هستند. جمعیت هر روستا به طور متوسط بین ۱۰۰ الی ۲۰۰ خانوار است و ندرتا روستایی کم تر از این تعداد جمعیت دارد. آمارگیری روستایی شکل منظم و روبه روالی دارد، به طوری که هر دو سال یکبار اقدام به تهیه آمارهای بهنگام از مناطق روستایی می کنند. در مورد تقسیمات سیاسی کشور، گفتنی است که کل کشور به چهار منطقه مرکزی، شمالی، جنوبی و شمال شرقی تقسیم می شود. منطقه مرکزی شامل ۲۴ استان (بانکوک نیز در این منطقه واقع است) منطقه شمالی شامل ۱۷ استان، منطقه جنوبی ۱۴ استان و منطقه شمال شرقی ۱۷ استان است که مجموعاً ۷۳ استان را تشکیل می دهند.

هر استان حدود ده بخش (district) و هر بخش حدود ۱۰ زیر بخش (Subdistrict) و هر زیر بخش یا دهستان ۱۰ روستا را تحت پوشش خود دارد.

بر پایه این تشکیلات، در هر روستا کمیته بی به نام «کمیته توسعه روستا» تشکیل شده است. بالاتر از این مقطع، «شورای تامبون» قرار دارد که متشکل از ده نماینده از ده روستای زیر مجموعه است. بر اساس همین تشکیلات حدود ۷۰۰۰ شورای تامبون در سراسر کشور در حال حاضر تشکیل شده است.

به موازات فعالیت های شوراهای مزبور، گروه کاری متشکل از نمایندگان وزارتخانه های آموزش و پرورش، بهداشت، کشاورزی و کشور تشکیل شده است که به طور مشخص وظیفه هدایت فنی برنامه های شورای مذکور را بر عهده دارد.

از این مقطع بالاتر که تشکیلات شکل دولتی پیدا می کند، «کمیته توسعه بخش» و «کمیته توسعه روستایی» موجودیت می یابند که وظایف آنها تعدیل و انتخاب پروژه ها و معرفی به تشکیلات «کمیته ملی توسعه روستایی» (این کمیته مرکب از ۶ وزارتخانه کشاورزی، کشور، آموزش و پرورش، بهداشت عمومی، راه و صنایع است که سیاست های مربوط به توسعه تأمین اجتماعی، اشتغال، توسعه منابع آب، فقر زدایی آموزش و پرورش و برنامه های توسعه روستایی را تهیه و تنظیم می کند) و «مرکز ملی هماهنگی توسعه روستایی» است که پس از تأیید و تصویب ایشان، مجدداً جهت اجراء به زیر مجموعه های مربوطه ارجاع و ابلاغ می شود.

ضمناً در حال حاضر تعداد ۷۰۰ کمیته توسعه

بخش در سراسر کشور تشکیل شده است. کمیته ملی توسعه روستایی بر اساس پنج شاخص اصلی: زیر ساختها، تولید و درآمد، منابع آب کشاورزی، آموزش و پرورش، بهداشت، روستاهای کشور را به سه گروه مشخص تقسیم کرده اند:

۱- روستاهای توسعه نیافته که تعداد آنها بالغ بر ۵۰۰۰ است.

۲- روستاهای در حال توسعه که تعداد آنها ۳۵۰۰۰ عدد است.

۳- روستاهای توسعه یافته که تعداد آنها حدود ۱۱۰۰۰ است.

ضمناً متذکر می شود که شاخص کمی خاصی در رابطه با واژه های مذکور در دست نبوده، طبعاً این موارد به نسبت یکدیگر تعیین شده و به کار برده می شوند.

شماره ای از فعالیت هایی که تحت نظر مرکز ملی هماهنگی توسعه روستایی انجام گرفته است، به شرح ذیل است:

در ارتباط با احداث راه روستایی، در حال حاضر تعداد ۳۲۰۰۰ روستا دارای راه روستایی هستند و مجموع راه های روستایی کشور بیش از ۲۰۰/۰۰۰ کیلومتر است.

در ارتباط با برق تعداد ۳۶۰۰۰ روستا از این نعمت برخوردارند

روستاها از آب لوله کشی استفاده نمی کنند و بیشتر روستاها آب آشامیدنی خود را از جمع آوری آب باران به دست می آورند.

در رابطه با فعالیت های درمانی و بهداشتی، هر بخش دارای يك بیمارستان سه تخته است و در هر Subdistrict (یا به تعبیر ما دهستان)، يك خانه بهداشت وجود دارد که حداقل يك بهداشتیار دارد. بدین ترتیب، ۷۰۰ مرکز بهداشتی در کشور موجود است.

مسأله مهاجرت از روستاها به شهرها به عنوان يك مشکل بزرگ برای کشور مطرح است و عمده مهاجرت ها از شمال شرق صورت می پذیرد که دلیل عمده آن خشکی هوا و کم بازدهی زمین و طبعاً درآمد کم اهالی است. گفتنی است که متوسط بارندگی سالانه در شمال شرق کشور ۱۲۰۰ میلیمتر است، لکن در بعضی از مناطق - که پنج استان از منطقه را شامل می شود- بارندگی کم تر از ۳۰۰ میلیمتر در سال است. اراضی در این منطقه نونا شوره زار و ماسه یی است و پوشش جنگلی در این منطقه حدود ۳۰ سال پیش شامل ۴۰ درصد مساحت منطقه می شده است، لکن در حال حاضر این مقدار به ۴ درصد تقلیل یافته است که حاکی از تخریب شدید جنگل و ضایعات اکولوژیکی در این منطقه از کشور است.

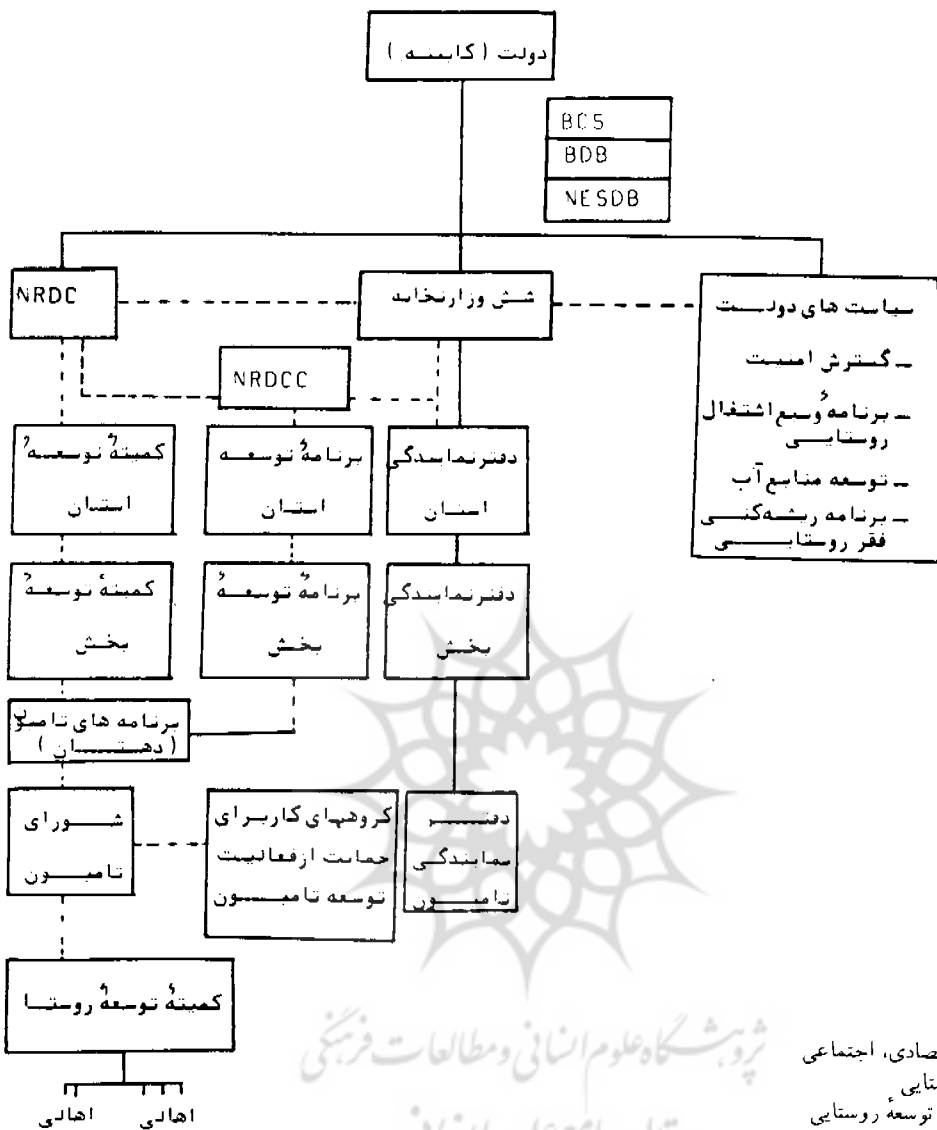
در منطقه شمال شرق که حدود ۱/۴ از کل

● به نظر می رسد که احیای تفکرات اسلامی در میان مسلمانان تأیید، بزرگترین نگرانی حکومت به شمار می رود.

● ۴۰ میلیون نفر از جمعیت تأیید در تعداد قریب به ۵۲۹۲۷ روستای کشور پراکنده هستند.

جمعیت هر روستا به طور متوسط بین ۱۰۰ الی ۲۰۰ خانوار است و ندرتاً روستایی کمتر از این تعداد جمعیت دارد.

● در هر روستا کمیته ای به نام «کمیته توسعه روستا» تشکیل شده است. بالاتر از این مقطع «شورای تامبون» قرار دارد که متشکل از ده نماینده از ده روستای زیر مجموعه دهستان است. بر اساس همین تشکیلات حدود ۷۰۰۰ شورای تامبون در تأیید تشکیل شده است.

BCS - اداره خدمات مهندسی
BOB - اداره بودجه
NESDB - کمیته ملی توسعه اقتصادی، اجتماعی
NRDC - کمیته ملی توسعه روستایی
NRDCC - مرکز هماهنگی ملی توسعه روستایی

۲۳ درصد، سهمی مساوی دارند و حدود ۵۴ درصد نیز سهم خدمات است که با توجه به رونق صنعت توریسم و خدمات ذریبط، بخش بسیار موفق‌تری در سیستم اقتصادی کشور به شمار می‌آید. متوسط رشد جمعیت تایلند در حال حاضر ۱/۵ درصد در سال است. در حالی که این رقم در سی سال پیش حدود ۳/۳ درصد در سال بوده است و شاید این قضیه از عجایب موجود در کشور است که صرف نظر از رواج فرهنگ غربی، بایستی مطالعه جدایی در خصوص علل موفقیت آن صورت پذیرد.

مهم‌ترین محصول کشور تایلند برنج است که میزان آن بالغ بر ۲۰ میلیون تن در سال است که ۶ میلیون تن به خارج صادر می‌شود. محصول مهم دیگر آنها کاساوا است. از سایر محصولات کشاورزی به کتان تنباکو و کائوچو می‌توان اشاره کرد. با توجه به رژیم بارندگی که در سه ماه اردیبهشت، خرداد و تیر ماه ریزش شدید بارندگی دارند، حدود ۸۷ درصد از اراضی کشاورزی کشور، دیم است و فقط ۱۶ درصد از اراضی، آبی است. در تولید ناخالص ملی، کشاورزی و صنعت با رقم

مساحت کشور را شامل می‌شود، برنامه‌ی تحت عنوان «برنامه توسعه شمال شرق کشور» دارند که با اهداف افزایش درآمد و ایجاد اشتغال و عمدتاً در جهت ذخیره آب و استحصال آن فعالیت می‌کنند که درصدد هستند. دو رودخانه اصلی موجود در منطقه سدهای متعددی احداث کنند و همچنین در جهت استفاده از آب رودهای بین‌المللی نیز اقداماتی صورت پذیرفته است در ارتباط با جمع‌آوری آب باران، فعالیت عمده‌ی نیز به نام پرورش ماهی شکل گرفته است که از منابع مهم درآمد ایشان به شمار می‌رود.

تشکیلات Rural ARD-Ac- celevatDevelopment ed

تاریخچه ARD (توسعه شتابان مناطق روستایی)

در سال ۱۹۶۴ تصمیمات سیاسی متخذه از سوی مقامات کشور، منطقه شمال شرق کشور را (که معروف ترین منطقه موجود در کشور است) مورد توجه قرار داد. و گروهی از مسئولین دولتی در رابطه با توسعه منطقه مشغول فعالیت شدند که عمدتاً در جهت توسعه احداث راه‌های بین چانگ وات ۷۳ تولید الکتریسیته و توسعه خدمات درمانی انجام وظیفه می‌کردند.

هر چند که ضرورت این پروژه‌ها در جهت برآورد نیازهای روستاییان به وضوح برای مسئولین مزبور آشکار بود، لکن سرمایه‌گذاری زیاد مورد لزوم این پروژه‌ها به دلیل عدم بهره‌گیری اکثریت جامعه روستایی از پروژه‌های مزبور، از نظر

اقتصادی مقرون به صرفه نبود. بنابراین، کمیته شمال شرقی، کمیته بی را جهت هماهنگی و برنامه ریزی عملی توسعه روستایی شکل داد تا با موقعیت فعلی و وضعیت موجود روستاییان مواجه شده، تصمیم مناسب را اتخاذ کنند.

در همان زمان، حکومت مواجه با مخالفت‌های سیاسی در آن مناطق بود. مخالفین حکومت از شرایط طبیعی و جنگل‌های موجود در منطقه و عدم وجود ارتباطات، در جهت تجهیز و توسعه باندهای مسلح، تبلیغ خط مشی خود، فشار بر روستاییان جهت تهیه غذا، نیروی انسانی، اطلاعات و حتی ترور رهبران (کدخدایان) روستاها استفاده می‌کردند. و از مسئولین و مقامات دولتی محل اطاعت نکرده، علیه آنها دست به طغیان می‌زدند. دو عامل عمده در فعالیت مخالفین مؤثر بود:

یکی فقر مردم روستاها و دیگری عدم وجود جاده که باعث نقل و انتقال نیروهای پلیس و ارتش به محل‌های دیگری شود. با این تفاسیل، فعالیت‌های ARD به عنوان مهم‌ترین عامل جهت مقابله با کمونیست‌ها و دفاع در مقابل ایشان مورد

عنایت قرار گرفت. راه‌های ساخته شده توسط ARD امکان محافظت مؤثر از روستاییان در برابر هجوم کمونیست‌ها را فراهم آورد.

این راه‌ها، همچنین امکان انتقال محصولات تولیدی روستاییان به بازارهای مصرف و رساندن بیماران ایشان را به مراکز درمانی مهیا کرد.

این جاده‌ها، همچنین امکانات لازم برای انتقال مواد مورد نیاز روستاییان جهت بهبود شرایط زندگی و ارتقاء کیفیت زندگی ایشان را آماده می‌کند. از نتایج دیگر این اقدامات عمرانی، جلب سرمایه‌های بخش خصوصی با هدف کسب در آمد بیشتر و تأمین اجتماعی برای ساکنین این مناطق است.

این کمیته به زودی دریافت که ایجاد کانال‌های ارتباطی بین شهرستان‌ها و دولت مرکزی و وزارتخانه‌های مرکزی حکومت، شرط کافی برای اقدامات عمرانی نیست. و گرچه حضور فیزیکی مسئولین در مناطق جهت دسترسی روستاییان به ایشان ضروری به نظر می‌رسد، لکن این حضور جهت آشنایی واقعی به نیازهای مردم و جلب اعتماد ایشان، باید شکل نزدیک‌تری به خود بگیرد.

بر همین اساس، تصمیم گرفته شد که پروژه های توسعه اقتصادی و اجتماعی در بهترین شکل خود می تواند به وسیله استان ها صورت پذیرد و هر استان می تواند دارای يك ساخت اداری با مشارکت مردم بومی باشد که لازم بود این ساخت اداری ارتباط نزدیکی را با برنامه ARD برقرار کند. بنابراین، برای هر استان^۱ و به مسئولیت استاندار، برنامه توسعه شتابان روستایی تهیه شد که این امر موقعیت جدیدی برای استاندار بود تا از طریق آن مسایل مربوط به توسعه روستایی را پیگیری کند. برنامه توسعه شتابان مناطق روستایی به وسیله کمیته توسعه شمال شرق پایه گذاری شد که اهمیت توسعه روستایی را - که نتایج آن تأثیر مستقیم و مؤثری را در زندگی روستاییان برجای می گذارد - درک کرده بود. کمیته مذکور (شمال شرقی) پیشنهاد تشکیل يك کمیته فرعی برای برنامه های هماهنگی و اجرایی ARD را به کابینه ارائه داد که در دهم سپتامبر ۱۹۶۳، این مجموعه به عنوان بخشی از مسئولیت های کمیته توسعه شمال و شرق کشور شکل گرفت. (The north east Development committee) بعدها لزوم توسعه این تشکیلات به شدت احساس شد و متعاقب آن در هفدهم مارس ۱۹۶۴ دولت، طرح تبدیل کمیته فرعی مذکور را به کمیته ای برای هماهنگی و اجرای برنامه های ARD به تصویب رساند.

The committee For ARD coordination and operation planning.

(C. C. O. P.)

این کمیته مسئولیت هماهنگی در جهت توسعه برنامه اجرایی در نقاط حساس و دور افتاده در شمال شرق کشور را بر عهده داشت. ضمن اینکه وظیفه تدوین يك برنامه اجرایی دراز مدت برای غلبه بر بخش توسعه متحرک کمیته مرکزی را نیز عهده دار بود.

در ارتباط با فرمان ایجاد امنیت ملی، مناطق عملیاتی ARD که در ابتدا به تعداد ۶ چانگ وات طراحی شده بودند، در ۱۹۶۸ به ۱۱ چانگ وات افزایش یافتند. این فعالیت ها با همکاری مشترک بخش (وزارتخانه) اداره محلی و اداره چانگ وات صورت پذیرفت. کمیته مرکزی برای توسعه شتابان روستایی، بعدها تصمیم گرفت وظایف قبلی. C.C.O.P. را که توسط کابینه تنظیم شده بود، تغییر دهد. وظیفه جدید این کمیته سیاست گذاری و انجام امور هماهنگی مربوط به توسعه روستا است. با توجه به گسترش مناطق عملیاتی و افزایش بودجه دولتی و همچنین کمک های کشورهای هم پیمان، لازم بود که کارگزارانی ثابت جهت

تحقق و انجام برنامه های ARD به گمارده شوند. هم چنین این برنامه نیازمند هماهنگی با نمایندگی RTG بود. بنابراین در ۱۹۶۵، دولت فرمان تأسیس دفتر ARD زیر نظر دفتر نخست وزیری را صادر کرد. موقعیت تشکیلات تازه تأسیس، شبیه همان تشکیلات مربوط به توسعه شتابان روستایی بود.

در مناطق عملیاتی ARD از تعداد ۳۱ چانگ وات در ۱۹۷۳ و ۳۴ چانگ وات در ۱۹۷۴ به ۵۷ چانگ وات در سال های اخیر افزایش پیدا کردند. از این رو؛ در سیم ماه می ۱۹۶۹، دولت تصمیم گرفت کمیته مرکزی توسعه شتابان مناطق روستایی، مجدداً سازماندهی شود و ریاست آن نیز بر عهده وزیر کشور قرار گیرد. در جهت بستن این کمیته مرکزی توسعه شتابان مناطق روستایی دولت تصمیم به تشکیل سه کمیته گرفت: ۱- کمیته بی از تیم های سیار درمانی ۲- کمیته بی برای تعیین سیاست اقتصاد روستایی ۳- کمیته پرورش جوانان در مناطق تحت پوشش ARD

ARD وظیفه انجام سیاست توسعه اقتصادی - اجتماعی روستاها و تأمین ها را جهت ایجاد امنیت بر عهده دارد.

سوابق محلی

بخش توسعه شتابان مناطق روستایی، یکی از بخش های زیر پوشش وزارت کشور است. کلیه فعالیت های عملی ARD در جهت فرزندایی از جوامع روستایی با استفاده از نژاد اقتصادی اجتماعی و ملی است، که این امر به عنوان

خط مشی تشکیلات مزبور تلقی می شود. این تشکیلات فعالیت خود را از ۱۹۶۴ آغاز کرد و به صورت رسمی در ژانویه ۱۹۶۶ زیر نظر دفتر نخست وزیری آغاز به کار کرد. دفتر مذکور در اکتبر ۱۹۷۲ به وزارت کشور منتقل شد. نیت حکومت سلطنتی تا بلند از تشکیل دفتر فوق، ایجاد سازمانی واحد جهت درگیر شدن با ابعاد مختلف توسعه روستایی بود. ایده اصلی این بود که این سازمان قادر شود کلیه فعالیت های مربوط به توسعه روستایی را از برنامه ریزی تا اجرا - شخصاً به انجام برساند. این مدل از تشکیلات قادر است کلیه فعالیت های توسعه روستا را در خود متمرکز کند که در این صورت حداکثر بازده را می توان از عملکرد آن انتظار داشت.

تشکیلات ARD در سال های آغاز فعالیت خود، عمده تلاش خود را در جهت ساخت زیر ساخت های جوامع روستایی مانند راه و نگهداری آن، توسعه منابع آب و امثالهم متمرکز کرد. ARD فعالیت های خود را در ۶ چانگ وات (استان) در شمال شرق تا بلند آغاز کرد و سپس حوزه فعالیت های خود را به شمال، جنوب، شرق و مرکز تا بلند گسترش داد. در حال حاضر مناطق عملیاتی ARD ۵۷ استان از ۷۲ استان کشور را تحت پوشش دارد.^۲

در طی سال های طولانی کسب تجارب عملی، ARD به تدریج فعالیت های خود را از حیطه صرف فنی و مهندسی خارج کرده است و به فعالیت های غیر فنی (اقتصادی - اجتماعی) گرایش یافت. منشاء این تغییر از آنجا بود که فقر جوامع روستایی و شکل امنیت آنها، با صرف عملیات عمرانی، مرتفع نخواهد شد.

● روستاهای تا بلند را به سه گروه مشخص تقسیم کرده اند: ۱- روستاهای توسعه نیافته که تعداد آنها بالغ بر ۵۰۰۰ پارچه است. ۲- روستاهای در حال توسعه که تعداد آنها حدود ۳۵۰۰۰ است. ۳- روستاهای توسعه یافته که تعداد آنها حدود ۱۱۰۰۰ پارچه است.

● در تولید ناخالص ملی، کشاورزی و صنعت بارقم ۲۳ درصد سهمی مساوی دارند و حدود ۵۴ درصد نیز سهم خدمات است که با توجه به رونق صنعت توریسم و خدمات ذریبط، بخش بسیار موفقی در سیستم اقتصادی کشور به شمار می آید.

● فعالیت های اصلی تشکیلات ARD در مناطق عقب افتاده و محروم، مناطق توسعه یافته و حساس متمرکز است. ضمناً برخی فعالیت های ویژه در پاره ای نقاط برخوردار از سوی ARD انجام می پذیرد.

عملکردهای عمده ARD در جهت حل مشکل مناطق روستایی از طریق فعالیت‌های عمرانی مانند توسعه راه‌های روستایی، احداث پل‌ها، توسعه منابع آب و همچنین فعالیت‌های پایه‌ای توسعه اقتصادی - اجتماعی مانند افزایش درآمد، ایجاد مشاغل و پرورش نسل جوان مناطق روستایی به صورتی همه جانبه است. در صورت ایجاد توازن در مناطق روستایی (از طریق انجام خدمات فوق) ARD سایر ارگان‌های مسئول دولتی را (مانند آموزش و پرورش و کشاورزی)، به انجام وظایف خویش در ادامه فعالیت‌های خود، تشویق می‌کند.

سیاست توسعه ARD

سیاست‌های ARD معطوف به بهبود شرایط زیست و محیط فیزیکی روستاییان در مناطق روستایی تا بلند با استفاده از برنامه‌های توسعه خدمات زیربنایی، جهت پشتیبانی از برنامه‌های توسعه اقتصادی - اجتماعی روستاهاست، که در پرتو آنها فقر جوامع روستایی تعدیل می‌شود. فعالیت اصلی این تشکیلات در مناطق عقب افتاده و محروم، مناطق توسعه یافته و مناطق حساس، متمرکز است. ضمناً برخی فعالیت‌های ویژه در پاره‌ای نقاط برخوردار از سوی ARD انجام می‌پذیرد.

اهداف

هدف اصلی تأسیس این تشکیلات، بهبود

شرایط زندگی مردم روستاها، از طریق ایجاد توازن در زمینه ارائه خدمات زیربنایی و توسعه اجتماعی - اقتصادی است، که خود این امر از هدف برتری به نام ایجاد ثبات سیاسی نشئت می‌گیرد.

از میان اهدافی که شرح آن رفت، توسعه پایه‌ای اقتصادی - اجتماعی، بیشتر در مناطقی متمرکز شده است که تشکیلات و دفاتر استانی ARD قادر به انجام برنامه‌های ارائه خدمات زیربنایی به روستاییان بوده است. به طوری که حتی الامکان فقر از جوامع روستایی زدوده شود.

عملیات اجرایی

توسعه منابع انسانی و محیط زیست، به عنوان فلسفه فعالیت‌های توسعه ARD محسوب می‌شوند. عملیات اجرایی ARD به شرحی است که در پی می‌آید:

۱- برنامه ریزی برای توسعه محیطی بایستی با توسعه منابع انسانی هماهنگ شود. همچنین فعالیت‌های توسعه خدمات زیربنایی نیز باید پشتیبان فعالیت‌های توسعه اقتصادی - اجتماعی باشد. به طوری که روستاییان حداکثر استفاده در جهت بهبود شرایط زندگیشان را از انجام پروژه‌ها برده باشند.

۲- مشارکت مردمی در جوامع روستایی برای حل مشکلات روستاییان بایستی تشویق شود، به نحوی که این امر باعث رواج خود یاری مردمی پس از اتمام پروژه یا برنامه باشد (در نگهداری و استفاده صحیح).

۳- سیستم مدیریت در طول عملیات اجرایی و در رابطه با نیروی انسانی و ماشین آلات، جهت رسیدن به استفاده‌های کارا، تقویت و تثبیت شود.
۴- از آنجا که عمر انجام هیچ یک از پروژه‌هایی که توسط بودجه‌های ARD پشتیبانی می‌شود، بیش از سه سال نیست، بنابراین هماهنگی نزدیک بین نمایندگان اصلی ذریع (کشاورزی آموزش و پرورش و...) حساس و ضروری به نظر می‌رسد.
۵- تکنولوژی مناسب و منابع محلی باید به طور موثری مورد استفاده قرار گیرند، همکاری بین نمایندگان‌های دولتی و سازمان‌های غیردولتی بایستی مورد لحاظ قرار گیرد.
۶- برنامه ریزی و اجراء پروژه‌ها بایستی بر اساس سیستم توسعه ملی روستایی انجام پذیرد.

مسئولیت

تشکیلات ARD مسئول توسعه روستایی در ۵۷ استان از ۷۳ استان کشور تا بلند است. جهت گیری عمده آن شتاب بخشیدن به پروژه‌های روستایی - چه در زمینه ساخت و نگهداری خدمات زیربنایی و چه در ایجاد اشتغال و افزایش درآمد روستاییان برای کم کردن فاصله بین مناطق شهری و روستایی است. به طوری که در سایه این اقدامات، مشکلات روستاها در زمینه فقر فرهنگی و بیسوادی، بیماری و بیکاری برطرف شده، سطح زندگی روستاییان ارتقاء یابد. مسئولیت‌های ARD را می‌توان به صورت زیر برشمرد:

۱- زیرساختها
۱-۱- ساخت راه‌های روستایی و احداث زهکش‌ها.

این نوع از فعالیت‌ها با هدف توسعه ارتباطات و حمل و نقل در سطح روستا و مزرعه - به طوری که روستا بتواند به راه‌های زیربخش، بخش و راه‌های اصلی متصل شود - صورت می‌پذیرد.

جزئیات فعالیت‌های این بخش عبارتند از:
- ساخت و نگهداری راه‌ها با استاندارد ARD. راه‌های درجه یک، راه‌های آسفالت و راه‌هایی که پوشش سیمانی شکل دارند (راههایی که از داخل روستا عبور می‌کنند).

- ساخت و نگهداری تاسیسات مربوط به زهکشی، پل‌های بتون آرمه یک یا دو بانده و آب نمای بتون آرمه.

۱-۲- توسعه منابع آب

توسعه منابع در جهت ساخت منابع آب برای مصارف شرب و خانگی و همچنین آبیاری، در مقیاس کوچک متمرکز شده است. دریاچه‌های مصنوعی ذخیره آب باران، سدهای کوچک یا ذخیره‌ای، استخراج‌های جمع آوری آب باران،

● در سال ۱۹۶۴ گروهی از مسئولین دولتی در رابطه با توسعه منطقه شمال شرقی مشغول فعالیت شدند که عمدتاً در جهت توسعه و احداث راه‌های استانی، تولید الکتریسیته و توسعه خدمات درمانی بود. اما در همین زمان حکومت با مخالفت‌های سیاسی در آن منطقه مواجه شد. دو عامل عمده در فعالیتهای مخالفین مؤثر بود. یکی فقر مردم روستاها و دیگری عدم وجود جاده که مانع نقل و انتقالات نیروهای نظامی به محل می‌شد.

● از اهداف عمده ARD می‌توان از «شتاب بخشیدن به پروژه‌های روستایی - چه در زمینه ساخت و نگهداری خدمات زیربنایی و چه در ایجاد اشتغال و افزایش درآمد روستاییان برای کم کردن فاصله بین مناطق شهری و روستایی - نام برد، به طوری که در سایه این اقدامات مشکلات روستاها در زمینه فقر فرهنگی و بی سوادی، بیماری و بیکاری، برطرف شده و سطح زندگی روستاییان ارتقاء یابد.

کرده، در جهت انتقال دانش‌های فنی مناسب بدان‌ها تلاش می‌کند.

۲-۴- توسعه مشارکت مردمی روستاییان

فعالیت این قسمت بیشتر در جهت تفهیم نقش روستاییان در مسایل مربوط به توسعه روستا و آموزش ایشان جهت همکاری در اجرای پروژه‌ها و نیز حداکثر بهره‌وری از شرایط زیستی موجود در جهت ارتقاء کیفیت زندگی است.

با این تفصیلات که بیانگر دقیق نقش، وظایف و عملکرد این تشکیلات بود، شمه‌ای از مسایل مطرحه در ملاقات مذکور در پی می‌آید:

- بودجه سازمان در سال جاری ۳/۳ میلیارد بات است که به طور کامل از جانب دولت تامین شده است.

- ظرف ۲۲ سال گذشته از مجموع ۹۵/۰۰۰ کیلومتر راه روستایی مورد نیاز، موفق به ساخت حدود ۲۰/۰۰۰ کیلومتر راه شده‌اند که در مقایسه با فعالیت‌های جهاد معیار سنجش خوبی می‌تواند باشد.

- از فعالیت‌های قابل توجهی که انجام داده

چاه‌های عمیق و نیمه عمیق، زهکش، ظرف‌های بتونی جمع‌آوری آب باران، زهکشی استخرها و باتلاق‌ها و نگهداری کلیه تاسیسات مذکور از سایر فعالیت‌های این بخش است.

۱-۳- هموار کردن و آماده سازی زمین برای مقاصد کشاورزی

۲- توسعه اقتصادی و اجتماعی

۱-۲- افزایش درآمد و ایجاد اشتغال

این فعالیت بر افزایش بهره‌وری در بین روستاییان و همچنین توسعه امکانات جهت ایجاد مشاغل و بالا بردن درآمد تاکید دارد. افزایش درآمد مستقیماً در ارتباط با husbandry دامپروری، پرورش ماهی، صنایع کوچک مقیاس و صنایع دستی و غیره است.

۲-۲- توسعه فعالیت‌های وابسته به کشاورزی هدف اصلی این نوع از فعالیت‌ها، کمک به روستاییان جهت فعالیت‌هایی در رابطه با رشد درآمد از این طریق با مشارکت همدیگر است.

۲-۳- پرورش نیروهای جوان این قسمت گردهمایی را از جوانان سازماندهی

بودند، ساخت ماشین آلات ساده راهسازی بود که توسط خود ایشان طراحی و ساخته شده بودند و از این حیث مقدار زیادی ارزش را پس انداز می‌کردند.

□ زیرنویس:

۱- اطلاعات مذکور فشرده‌ای از مجموعه اطلاعاتی است که در نوشتاری تحت عنوان «گزارش سفر به کنور تایلند» به صورت مفصل فید گردیده است.

۲- نوعی خوراک دام.

۳- چانگ وات در اصطلاحات تایلند به معنای استان است.

۴- با توجه به محدوده تحت پوشش منطقه و استان در اشل کشور تایلند، می‌توان منطقه را مترادف استان، استان را مترادف شهرستان، district را مترادف با بخش و Tambon را مترادف دهستان در اشل کشور ما داشت.

۵- همان طور که پیشتر گذشت، تایلند ۷۳ استان دارد که یکی از آنها استانی است که بانکوک در آن واقع شده است که به دلیل رشد بسیار، تحت پوشش فعالیت‌های سازمان قرار ندارد، لذا رقم ۷۲ استان ذکر شده است.

۶- منظور همان توسعه فیزیکی و بهبود محیط زیست است.